

Skvad angaar den anden Vædring, som er stillet under Nr. 18 af Flertallet, vil jeg ikke stemme for den. Jeg tiltræder for Resten den Motivering, som fremkom fra den ærede foregaaende Taler. Jeg vil blot sige, at det, som Folketinget lagde særlig Vægt paa, var, at der ikke kom til at bestaa et solidarisk Ansvar mellem de to Afdelinger, men her kommer det solidariske Ansvar til syvende og sidst til at spille en Rolle; thi hvis den ene Afdeling skulde komme i Trang, vil det komme til at gaa ud over den anden; det kan ikke nægtes. Jeg vil derfor for mit Vedkommende ogsaa afholde mig fra at stemme for denne Paragraf. Med disse Betragtninger for Dje skal jeg anbefale de Vædringsforslag, som ere stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører.

B. G. C. Jensen: Som den, der var Ordfører for dette Lovforslag, da det sidste Gang var under Forhandling her i Tinget, føler jeg mig opfordret til at fremsætte nogle Bemærkninger, særlig i Anledning af en Øtring, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Bandborg). Det ærede Medlem var, ligesom jeg, Medlem af Udvalget i den Samling, og Forholdet var den Gang det, som netop det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, da Sagen var til 2den Behandling her i Tinget, at da Udvalget begyndte sin Virksomhed, stod Sagen omtrent saaledes, at man maatte antage, at der her i Tinget var overvejende Stemning imod at indlade sig paa dette Lovforslag. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds gjorde netop ved 2den Behandling opmærksom paa, hvorledes Forholdet havde forandret sig, da Udvalget fremkom med sin Betænkning for Tinget, thi da stod det ærede Medlem ganske alene. Det vil altsaa sige, at der først i Udvalget og derefter i Tinget var fremkommet Oplysninger, der gjorde, at det Standpunkt, som dette Ting vilde indtage til Sagen, i en væsentlig Grad havde forandret sig. Jeg tror, der var kommet et Syn paa denne Sag, som var ikke lidet forskelligt fra det Syn, som Tinget tidligere havde haft. Jeg tror, det navnlig gik i den Retning, at man tidligere havde lagt alt for stor Vægt paa de overmaade store Begunstigelser, der var Spørgsmaal om at give fra Lovgivningsmagtens Side, medens man nu var kommen til at se noget mere nøgtern paa denne Sag ved at være opmærksom paa, at det, man gjorde, slet ikke var andet end at tillade de vedkommende at slutte sig sammen i en Forening med et økonomisk, i og for sig tilladeligt Formaal, og en saadan Forening vilde

man give visse ganske ubetydelige Begunstigelser. Det var væsentlig den Betragtning, der trængte igennem, og som gjorde, at man til sidst ikke kunde andet end støtte Lovforslaget, selvfølgelig ganske vist som det den Gang forelaa.

Der er endnu et Par Punkter, som jeg særlig skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, fordi det ærede første Medlem for 8de Kreds sagde, ganske rigtig for Resten, at det var — det er nogle Mindretalsforslag her — Landstingets egne Børn, som man egentlig maatte beskytte. Det første af disse Børn er Vædringsforslaget under Nr. 3, som jo er stillet af det ærede Mindretal. Det gaar ud paa, at Foreningen ikke maa begynde sin Virksomhed, forinden det er godtgjort, at Laansøgere have erklæret at ville tage Laan til Beløb af mindst 1½ Million Kr. Det er atbeses rigtigt, at det Forslag blev sat ind af Udvalget i den vedkommende Samling, og det blev endogaa formuleret af mig, det skal jeg villig indrømme. Desuagtet maa jeg nu sige, at jeg ikke vil stemme for det Forslag. Grunden til, at jeg gjorde det den Gang, var, at det var et af de maaste i og for sig temmelig ubetydelige, men smaa Midler, som jeg maatte benytte for at faa Sagen paa Gled, paa Grund af den Modstand, der i Udvalget fra Begyndelsen af var mod denne Sag. Man erklærede, at der var ingen Trang til denne Sag, ingen Nødvendighed for at komme ind paa den, og desuden sagdes det, at Foreningen, som ogsaa sagt i Dag, kunde dannes, naar der blot havde anmeldt sig nogle, medens der ikke var Garanti for, at der til syvende og sidst var nogle, der vilde tage Laan osv. Af den Slags Indvendinger kunde man høre flere. Jeg sagde da: Er der ikke andet i Vejen, kunne vi nok overvinde Modstanden mod Lovforslaget paa dette Punkt og indføre en anden Begrænsning; selv om det skal være en temmelig vanskelig Bestemmelse, skal jeg ikke have noget derimod, thi jeg erkender, at for, at en saadan Forening overhovedet skal have nogen Betydning, maa den have et anseeligt Antal Medlemmer. Altsaa, jeg gik ind paa Sagen, fordi jeg mente, at det kunde man gøre, naar det blot drejede sig om, at ærede Medlemmer, som ikke troede paa Trangen, vilde føle sig beroligede ved en Bestemmelse som denne; jeg sagde da: Det er der ikke noget i Vejen for. Men i og for sig anser jeg en saadan Bestemmelse for ganske overflødig og ogsaa i og for sig ganske urimelig. Jeg skal tillade mig at sige de Herrer, at selv om Anmeldelsen af 1½ Million Kr. i Løben blev forandret til en Erklæring om